

consideri digne de la mes extraordinaria deferença.

Pocas voltas se veu que una dona no procuri precipitar la época de ferse un vestit, y ¡cosa rara! avay se té noticias de moltes que de bon grat deixan de fersel aquest any y consenteixen en que sigui l' any vinent.

Vegin com en aquest mon tot es sort.

Perque ¿que ha fet l' any vinent perque tothom, grans y petits, li demostrin un efecte aixís y li preparin tants obsequis?

Avans de naixer, avans de saber de cert si existirà (perque la veritat es que encara no n' hi há calendari) ja 'l públich li deñica funcions, galas, alegrías....

Y en cambi han passat una pila d' anys molt honrats y niugú 's recorda sino de sos efectes pera ferne asco.

Cosas del mon; pero cosas que admiran tant per sa realitat, com per sa inverossimilitut.

¿Cuántas donas hi ha que no volen tenir anys, que lo que 'ls sobra son anys y que no volen sentirne parlar may? Donchs, escóltinse-las ara, y veurán com totas, á una veu, repeiteixen:

—¡Ja voldria ser al any vinent!

Per haver lograt semblant revolució en lo sexo débil, es menester que aquest any sia dia molt rich, molt rich, molt guapo, molt bon minyó; es menester que vagi acasarat, que sia pródich y reunesca mil altras circunstancias que en cap any s' han vist reunidas.

Lo xasco será (y ja m' ho temo) que aquest dítxós any vinent sia com aquells cómichs que venen precedits de hipervólichs elogis, se fan esperar, se fan desitjar, ensajan una ópera, se posan malalts, fan retardar l' estreno... y al últim reben una xiulada que 'ls escama.

Ja 'm sembla que á primers de Janer sento dir á algú:

—¡Malviatje! Jo que esperava ab tanta ansia l' any vinent...

Lo mes probable es que passada la actual malaltía, un ó altre s' ha de morir avans d' arribar lo Desembre. Allavors vindrá alló de;

—¡Ay Senyor! ¡Nosaltres que haviam fet tants cálculs per l' any vinent....

¡No serán poch's ni gayres los que de bona gana darián lo que treguin del any vinent abtal de recobrar las il-lusions que sa proximitat los feya concebir!

Peró mentres tant ningú 's pot treure del cap aquesta idea.

L' un fa propósit d' economisar; l' altre de pendre caseta á fora per un si ácás; l' altre de cuidarse y no retirar tart; tot, per suposat, referintse sempre al any vinent.

Fins los mes indiferents, aquells que cada dia solen ficarse al llit sens pensar que puguin haverhi un demá, pensan ara, no sols en que hi haurá any vinent, sino que ademés contan ab ell com si tinguessen set anys y las sabatas al balcó.

Y molts que no volían may entendrers de rahons, y que lo que no era tot seguit, no ho volían pera rés, ara baixan lo cap ab certa resignació respectuosa y diuhen:

—Bah: no hi ha remey: dexemho per l' any vinent.

Si hem de parlar francament, jo també voldria serhi: no perque directament n' esperi cap benefici material, ni sisquiera lo d' engre-xarme, sino perque la gent me 'n ha fet venir ganas.

A veure que será aixó.

¿Hi haurá bon govern?

¿O tindém la sort de que no n' hi hagi?

¿Plourán dobletes de quatre duros?

¿Se morirán las malaltías?

... Pero que en trayém d' amohinarnos ara, si no n' averiguarem rés?

Aquí no hi ha mes que posarse molt sobre sí; y tenir calma per poder satisfacer lo grandís-sim desitj de saber de cert qué diántre ha de portarnos tant celebrat any vinent.

ROBERT ROBERT.

EN LO DIA DE NADAL

Ja som á Nadal, si us plau;
¡Quina alegría! ja ho crech,